

Mångsidig erfarenhet på årets fest

"Kalla oss inte pensionärer – vi känner oss inte som sådana", sa några som gått i pension under året.

"Veteraner – det låter så urgammalt", tyckte en del av årets "30-åringar", som firades på Svarta Börsen i tisdags.

Och nog var det en ungdomlig församling, som hade samlats till Karlskronavarvets årliga fest för årets pensionärer och de som firar 30 år i företaget.

Anställningstiderna för flertalet var imponerande långa, mellan 30 och 50 år. Många började i sin ungdom och har gått den långa vägen med jobb på dagarna och skola på kvällarna.

– Det var hårt på den tiden, men man lärde sig yrket ordentligt, konstaterade man allmänt.

– Er erfarenhet är mångsidig. Alla har bidragit med sin speciella kompetens och yrkesskicklighet till dagens lyckade skepp: kustkorvetter, minröjningsfartyg och ubåtssektioner med den berömvärda precisionen sade VD **Hans Frisk** bland annat i sitt tal.

Vår företagsläkare **Torsten Ax** bjöd på njutbar underhållning med visor till eget gitarrackompanjemang. Konstruktör **Tage Mattisson** ledde allsång och berättade historier.

Att varvsarbetare kan ha många strängar på sin lyra visade **Börje Chrona** med sitt pianospel och **Karl-Erik Pettersson**, sång, som spontant bjöd på sin musikalitet. Ett uppskattat inslag som krydda på moset på en angenäm kväll.

Bildsvep från festen med god mat, klocköverlämning och underhållning. Tv får Ing-Britt Stenlo sin klocka av VD Hans Frisk. Bilden t h Torsten Ax, som bidrog till trevnaden med njutbar sång och musik.

VD Hans Frisk i mitten omgiven av årets pensionärer.

Fr v. Börje Karlsson, Britta Landin, Thure Andersson, Bengt Elmqvist, Ivar Pilebäck, Bertil Nilsson, Börje Chrona, Erik Mårtensson, Ture Månsson, Nils-Olof Jansson, Åke Svensson, Tage Johnsson, Tage Mattisson.

Saknas gör Kjell Lindqvist och Karl Bäckström.

Årets 30 åringar, som belönades med guldlocka.

Sittande fr v. Bengt Karlsson, Jan-Olof Pettersson, Bengt Lindström, Stig Hansson, Tomie Gullin, Ingvar Stenmark, Rolf Svensson, Lennart Pettersson, Jan-Christer Karlsson.

Stående fr v. Christer Engqvist, Leif Persson, Lennart Persson, Leif Karlsson, Alf Johansson, Karl-Erik Petersson, Kjell Larsson, Tommy Thörnblad, Torsten Melkersson, Ing-Britt Stenlo, Roland Almen, Ingrid Lindström, Hans Frisk VD, Leif Nejbo, Sone Persson, Bengt Olsson, Lars-Christer Håkansson, Elvin Jedemark, Bernt Johansson.

Saknas på bilden gör Leif Jönsson, Hans Karlsson, Arne Ottosson och Uno Persson.

Britta på Inköp i pension

Det inte Britta Landin vet om inköp, vet nog ingen. Nu går hon i pension efter nära 44 år.

Det är inte ofta en kvinna går i pension i det mansdominerande Karlskrona varvet - och dessutom med nära 44 års anställning. Det gör emellertid **Britta Landin**, inköp, och så här berättar hon:

- Jag började i april 1944 på upphandlingscentralen vid Karlskrona Örlogsvarv. Där satt vi 11 personer i ett kontorslandskap i Mönstersalsbyggnaden. Jag sysslade då mest med stenografi och maskinskrivning samt leveransbevakning.

1945 blev det omorganisation. Upphandlingscentralen skulle delas upp i en militär och en civil avdelning. Britta valde den civila, Marinverkstäderna, och flyttade därmed ned till maskinverkstadens övervåning. Där huserade Inköpsavdelningen till 1960-talet, då det återigen var dags för omorganisation till Karlskronavarvet. Innan kontorsbyggnaden blev klar var man inhytt i Baggagården några år.

- Det var trångt, men trivsamt i de små rummen med kök och gaskaminer, som ibland vägrade att fungera, berättar Britta.

- Det har varit en hel del flyttningar med dessa 100-tal pärmar att bära upp och ned. Detta jobb var helt och hållet tilldelat flickorna. Å andra sidan måste det vara litet ordning och reda och då var vi självskrivna. Så kom vi äntligen till ro i det nya kontorshuset med en del omändringar även där.

Britta har sysslat med det mesta som förekommer inom en inköpsavdelning, dock mest med import och export.

- Det har varit en mycket rolig och stimulerande tid, då jag har haft kontakter med en massa människor både inom och utanför företaget, säger Britta.

Tack

- Jag vill passa på att tacka alla mina arbetskamrater på KkrV för ett gott samarbete och det är nog mest dessa kontakter jag kommer att sakna när jag slutar den 1 januari 1988.

